

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Sandu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 15 noiembrie 2021 Alexandru Sandu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 02 martie 2021, în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. R-219/21, care ulterior, la 17 martie 2021, a fost completată prin sesizarea nr. R-280/21, care la 13 aprilie 2021, a fost repartizată aleatoriu prin sistemul electronic de distribuire a sesizărilor, fiind numită responsabilă de examinarea acestor sesizări inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate, Prisacari Cristina.

A indicat, că la 19 martie 2021, în cadrul Autorității Naționale de Integritate au parvenit alte 2 sesizări, cu conținut identic, de la Centrul Național Anticorupție, Direcția Generală Nord cu privire la încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către Sandu Alexandru, Primarul satului Hiliuți, raionul Râșcani.

Conform sesizărilor depuse, reclamantul Sandu Alexandru, ar fi încălcat regimul juridic al conflictelor de interese în luarea deciziilor și semnarea actelor de fondare a GȚ „Sandu Grigore” și GȚ „Sandu Dumitru”. Se mai indică în petiție și faptul că, ambele gospodării țărănești în perioada anilor 2019 – 2020, au primit subvenții de la Agenția de

Intervenție și Plăți în agricultură pentru paguba produsă de secetă și pentru procurarea tehnicii agricole.

Reclamantul a menționat, că la 28 octombrie 2021, inspectorul de integritate a emis actul de constatare nr. 346/25, prin care a decis: constatarea încălcării regimului juridic al conflictelor de interese de către Sandu Alexandru, Primarul satului Hiliuți, raionul Râșcani, manifestat prin nedeclararea și nesoluționarea conflictelor de interese reale și admiterea conflictelor de interese consumate în cazul luării deciziilor și semnării / încheierii actelor administrative și juridice în privința persoanelor apropiate „copii” în exercitarea mandatului de primar; s-a decăzut Sandu Alexandru din dreptul de a exercita o funcție publică sau de demnitate publică, inclusiv funcția de primar cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese; s-a înscris Sandu Alexandru în registrul de stat al persoanelor care au interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică de la data revocării mandatului, de la data rămânerii definitive a actului de constatare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

Reclamantul a susținut, că actul de constatare emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința sa, este unul ilegal, invocând că, în speță, procedura administrativă urma a fi inițiată la 2 martie 2021 și finalizată la 1 aprilie 2021, însă, această obligație legală nu a fost îndeplinită de către pârâtă. Or, după cum se atestă din conținutul actului de constatare, procedura administrativă a fost finalizată la 28 octombrie 2021, odată cu emiterea actului de constatare, contrar prevederilor art. 60 alin. (1), (4) și (5) Codul administrativ, care prevede că, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

A menționat, că conform legii speciale, activitatea inspectorilor de integritate este una de control, iar aceasta implică că termenul desfășurării activității administrative, trebuie să fie conform Codului administrativ, adică de 30 zile. La caz, acest termen nu a fost respectat, având în vedere, că procedura administrativă a fost inițiată la 2 martie 2021, ziua sesizării Autorității Naționale de Integritate, însă, procedura administrativă a fost încheiată la 28 octombrie 2021, odată cu emiterea actului de constatare.

A reiterat, că în speță se atestă cu certitudine încălcarea termenului procedurii administrative, ceea ce afectează legalitatea actului analizat, aspect ce urmează a fi reținut și aplicat de instanța de contencios administrativ la soluționarea cauzei, cu atât mai mult, că în cadrul procedurii administrative și în general, urmează să se țină cont și să se asigure respectarea principiului previzibilității, care ar implica că partea vizată în procedura administrativă trebuie să știe cu siguranță termenului desfășurării acesteia, ori nu poate un control să se desfășoare nelimitat, fără ca partea să aibă o garanție în termen.

A mai invocat că, actul de constatare, semnat de inspectorul de integritate Prisacari Cristina din numele Inspectoratului de Integritate, este emis de o structură internă, fără personalitate juridică, a Inspectoratului de Integritate, or, funcțiile de exercitare a controlului averii și intereselor personale, controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese îi revine Autorității Naționale de Integritate.

Astfel, a insistat, că potrivit cadrului legal, actul de constatare se întocmește de inspectorul de integritate, dar se emite din numele Autorității Naționale de Integritate și se semnează de conducerea acesteia, în acest sens, urmând a nu fi confundată sintagma „de întocmire” cu sintagma „emitere, semnare” care au o încărcătură semantică distinctă.

Prin urmare, a menționat că, sunt întrunite condițiile conform art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ și actul de constatare nr. 346/25 din 28 octombrie 2021, întocmit de Autoritatea Națională de Integritate în privința reclamantului, a fost emis cu încălcarea prevederilor legale formale, fiind un act administrativ ilegal.

A relatat, că indiferent de existența stării de incompatibilitate conform actului analizat, acesta nu-și poate produce efectele, deoarece, actul în baza căruia s-a stabilit acest fapt, este unul ilegal.

La fel, s-a arătat, că în speță nu se conturează respectarea triplului test a autorității, reglementat de norma art. 29 Codul administrativ, or, nu se atestă careva prejudicii urmare a stării de incompatibilitate stabilite prin actul analizat, iar sancțiunile, urmările conform actului dat, sunt grave neproportionale încălcării, când reclamantul este privat de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 ani și, totodată, actul dat constituie temei de eliberare din funcție.

În aceste condiții, reclamantul Alexandru Sandu a solicitat admiterea acțiunii și anularea actului de constatare nr. 346/ 25 din 28 octombrie 2021 emis de Autoritatea Națională de Integritate.

Prin hotărârea din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Alexandru Sandu.

În susținerea soluției sale, prima instanță s-a bazat pe prevederile art. 2, 12 alin. (3), (4) lit. a) și b), (5) alin. (10) și art. 14 alin. (2), (3), (4) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016 și a stabilit că Alexandru Sandu cu derogare de la normele de drept, a admis încălcarea regimului conflictului de interese, ca urmare a rezolvării cererii/demersului, dispunând încheierea actelor juridice și emiterea, semnarea mai multor acte administrative care vizează persoana apropiată „copilul”, Sandu Grigore, după cum urmează: certificatul de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) „Sandu Grigore Alexandru s. Hiliuți”; fișa de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) „Sandu Grigore Alexandru s. Hiliuți din 7 februarie 2018”; certificatul prin care se confirmă că G.Ț. „Sandu Grigore Alexandru s. Hiliuți”, prelucrează teren agricol; certificat de confirmare nr. 221 din 18 martie 2021; actul de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale; certificat de confirmare nr. 832 din 3 decembrie 2020; actul de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale; dar și acte care vizează persoana apropiată „copilul” Sandu Dumitru, după cum urmează: certificatul de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) „Sandu Dumitru Alexandru s. Hiliuți”; fișa de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) „Sandu Dumitru Alexandru s. Hiliuți din 21 mai 2018”; contract de arendă a terenurilor nr. 2 din 10 octombrie 2018; certificatul prin care se confirmă că G.Ț. „Sandu Dumitru Alexandru s. Hiliuți” prelucrează teren agricol; extrasul din registrul gospodăriilor țărănești nr. 447 din 27 iunie 2018; certificat de confirmare nr. 220 din 18 martie 2021; actul de constatare a pagubelor cauzate

culturilor agricole de calamitățile naturale din 14 august 2020; certificat de confirmare nr. 831 din 3 decembrie 2020; actul de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale.

Prima instanță bazându-se pe prevederile art.31, 32 alin. (3)-(5), 33, 34 alin. (2), 35 și 36, 37 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016 a respins argumentul reclamantului cu privire la aceea că inspectorul de integritate a încălcat termenul de efectuare a procedurii administrative, deoarece aceste afirmații au un caracter declarativ.

Or, în condițiile speței, se reține că procesul-verbal nr. 273/25 de inițiere a controlului a fost întocmit la 28 aprilie 2021, iar la 13 mai 2021, a fost adusă la cunoștința lui Alexandru Sandu informația privind inițierea controlului. Prin actul de constatare nr. 346/25 din 28 octombrie 2021, controlul a fost finalizat. Astfel, având în vedere termenele stabilite legal pentru anumite proceduri, volumul de lucru realizat de inspectorul de integritate, Colegiul primei instanțe a conchis că, termenul rezonabil al procedurii administrative enunțate nu a fost încălcat.

Sub acest aspect, prima instanță a reiterat că, potrivit cadrului legal inspectorului de integritate urmează să i se asigure un termen rezonabil, suficient, pentru a efectua toate procedurile legale, a obține toată informația necesară, în scopul examinării obiective, corecte, multiaspectuale, a chestiunii în speță, cu emiterea unui act de constatare motivat și întemeiat. Or, reieșind din procedurile enunțate și termenii stabiliți la art. 37 din Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, este evident că, termenul general pentru finalizarea unei proceduri administrative este mai mare decât cel invocat de reclamant.

Se atestă, că legea specială, Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, nu prevede careva limitări în timp a inspectorului de integritate în efectuarea controlului privind verificarea averii și intereselor personale; privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților și al restricțiilor, iar această lipsă a limitării în timp se explică prin acordarea de către legiuitor, atât inspectorului de integritate, cât și persoanei verificate, a posibilității de a efectua toate procedurile, de a solicita și obține toate informațiile, inclusiv și de la autorități din alte jurisdicții, pentru a numi expertize eventual necesare, în scopul adoptării unei soluții legale pe fiecare caz separat.

Prima instanță a respins și argumentul reclamantului privind lipsa competenței inspectorului de integritate la semnarea actului de constatare, iar în acest sens s-a aplicat prevederile art. 6 lit. a), b), c), 7 alin. (2), 14, art. 19, 20, 34, , 35 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a conchis că, anume inspectorului de integritate în persoană, îi aparține competența de semnare a actului de constatare, așa cum, art. 19 din Legea enunțată prevede cert că, inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități: b) efectuează controlul averilor și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor; c) efectuează controlul privind depunerea în termen a declarațiilor de avere și interese personale de către subiecții declarării; d) constată diferențele substanțiale, ținând cont de modificările intervenite în averea subiectului declarării în timpul exercitării mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică și în veniturile

obținute de acesta în aceeași perioadă; e) examinează și soluționează conflictele de interese ale persoanelor prevăzute de Legea privind declararea averii și a intereselor personale; g) întocmesc acte de constatare în condițiile legii.

Colegiul specializat al primei instanță a relevat, că legiuitorul național, adoptând cadrul legal pertinent, nu a prevăzut expres competența inspectorului de integritate de a semna actul de constatare, însă, din analiza competențelor exclusive ale inspectorului de integritate privind efectuarea controlului averilor și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, privind depunerea în termen a declarațiilor de avere și interese personale de către subiecții declarării, întocmirea actelor de constatare în condițiile legii, reiese că inspectorul de integritate este competent să semneze actul de constatare.

De altfel, competența *stricto sensu* privind semnarea actului de constatare nu este atribuită nici unui alt funcționar din cadrul Autorității Naționale de Integritate, inclusiv președintelui sau vicepreședintelui.

La rândul său, art. 14 alin. (4) din Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, statuează că, președintele și vicepreședintele Autorității nu exercită atribuții privind controlul averilor și al intereselor personale, privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor și nici nu poate semna actele de constatare, după cum afirmă avocatul reclamantului.

Corespunzător, fiind excluse careva atribuții ale președintelui și vicepreședintelui Autorității privind controlul averilor și al intereselor personale, privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, nefiind stabilită competența strictă a altui funcționar al ANI în semnarea actului de constatare, fiind prevăzut cert că, inspectorul de integritate întocmește actul de constatare și constată abaterile privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, prima instanță a conchis că anume inspectorului de integritate și nu altui funcționar, îi aparține competența în semnarea actului de constatare.

Or, din sensul semantic al sintagmei „întocmește actul de constatare și constată”, nu reiese doar competența de perfectare a proiectului actului de constatare, ci și însăși semnarea actului de constatare.

La fel prima instanță a respins și argumentul reclamantului referitor la pretinsa încălcare a art. 29 Codul administrativ, or, potrivit art. 3 lit. g) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016, Alexandru Sandu este subiect al declarării averii și intereselor, fiind obligat, ori de câte ori este chemat să-și exercite atribuțiile de serviciu, să o facă cu maximă imparțialitate și obiectivitate. Atunci când este afectat de un interes personal în exercitarea atribuțiilor de serviciu, subiectul declarării are obligația legală de a se autoizola și a transmite atribuțiile unui terț independent. Pentru neconformarea la cerințele legale privind declararea și soluționarea conflictului de interese, sancțiunea aplicabilă este destituirea din funcție și privarea pentru 3 ani de dreptul de a mai deține o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, precum și a funcției electorale.

Colegiul specializat al primei instanțe a reiterat, că scopul instituirii acestor sancțiuni este de a menține integritatea subiecților declarării în activitatea pe care o desfășoară, servirea interesului public cu imparțialitate și obiectivitate, asigurarea transparenței și controlului public, responsabilizarea individual și exemplul personal, iar măsurile prevăzute de legiuitor sub formă de sancțiuni sunt aplicate pentru garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

Așadar, a dedus prima instanță că, măsurile întreprinse de către inspectorul de integritate sunt proporționale, adică potrivite și rezonabile, iar cel mai important în strictă conformitate și în limitele cadrului legal, deopotrivă, necesare atingerii scopului urmărit și anume, instituirea măsurilor de prevenire și de combatere a conflictelor de interese.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele factice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant, prima instanță a ajuns la concluzia că actul de constatare nr. 346/25 din 28 octombrie 2021, emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Alexandru Sandu este unul legal și întemeiat.

Or, de către autoritatea publică pârâtă a fost respectată procedura de emiteră a actului administrativ, actul este emis de către un organ competent și în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiteră actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului Alexandru Sandu de către Autoritatea Națională de Integritate, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, iar contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Dispozitivul hotărârii din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat reprezentantului reclamantului prin intermediul poștei electronice la 10 martie 2022 (f.d.111).

La 25 martie 2022, Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur a depus cerere de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu emiteră unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.112-132).

În susținerea recursului a invocat aceleași motive indicate și în cererea de chemare în judecată. Suplimentar a indicat că instanța de fond la adoptarea hotărârii nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 60 din Codul administrativ și că a aplicat eronat normele de drept procedural .

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La 13 mai 2022, prin intermediul oficiului poșta, Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe (f.d.155).

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 25 martie 2022 este în termenul prevăzut de lege.

La 02 iunie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Autorității Naționale de Integritate copia recursului motivat depus de Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

La 02 iunie 2022 Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Alexandru Sandu, reprezentat de avocatul Sergiu Graur se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru